

MANIFEST DEL C.S.O.A LA FIBRA ENFRONT L'IMMINENT DESALLOTJAMENT DEL CENTRE SOCIAL

Altra volta amenaçats, altra volta en perill.

De nou, ajuntament, capital i forces de repressió s'uneixen per intentar acabar amb un centre social okupat a la ciutat, ara li toca a la Fibra.

Han passat gairebé mil dies des d'aquell 9 de juliol de 2005, i mil dies d'il·lusió i de treball donen pera molt. En aquest temps s'ha intentat generar un espai obert pel barri i per la ciutat, un espai autònom i autogestionat, on milers de persones hi han passat, hi ha debatut i hi ha conviscut, d'igual a igual, sense restriccions.

Hi hem vist néixer moltes assemblees, grups, espectacles i solidaritats; hem vist com d'una terra erma i deixada se'n feien horts pel barri; hem vist com d'un espai, abans mort, en sorgia la màgia del circ; com un espai abans abandonat servia ara com a vivenda per desenes de persones, que d'altre manera quedaven exposades a l'exclusió; hem seguit lluitant per una comunicació lliure i compartida, que ens enriqueix a totes; i hi hem crescut col·lectiva i individualment.

Certament, però, no tot han estat flors i violes, també hi han hagut conflictes, projectes fracassats, moments d'estancament i mancances, però això ens ha enriquit, ens ha fet més fortes i ens ha permès d'aprendre dels nostres errors.

El conflicte porta al debat, el debat a les idees, les idees a la pràctica, i aquest, creiem, és el camí del canvi, si més no el que nosaltres seguim, sense líders, sempre amb respecte, però amb un objectiu molt clar, canviar l'actual sistema que ens oprimeix.

No són els mil dies el què els molesta, sinó el què s'hi ha fet, la influència que en genera el barri i a la ciutat (ens ho demostres experiències passades, com la de l'antic C.S.O.A. l'Estella que després de ser desallotjat i destruït porta tres anys essent un trist solar sense ús, o la del C.S.O.A. la Drogueria i les vivendes okupades del Carreró que després d'un any i mig continuen tapiades i sense ús).

Ens volen gestionar les vides, volen que ens mantinguem en silenci, adormits, però la Fibra, com d'altres espais a la ciutat, és una espurna en la foscor. Quan intentes (a)dormir una petita espurna molesta, intranquil·litza, desvetlla.

No ens despertem les campanes, ni les cornetes electorals, ni la doctrina comunicativa; ens despertem els somnis, les idees, la convicció en la lluita, l'inconformisme. És per això que ens volen apagar, que ens volen silenciar, perquè temen l'exuberància d'una societat sense por. Però erren, la ciutat és plena d'espurnes, de fars minúsculs que poden esdevenir engegadors, i perquè no dir-ho, encisadors.

Ens volen robar un espai, però l'espurna no s'apagarà, ja que es manté just allà on no poden abarcar-la, en la consciència.

Així que mal que els pesi, des de l'assemblea de la Fibra i de tots els col·lectius, moviments socials i persones que hi participem, seguirem lluitant, seguirem creant i seguirem cridant.

DE LA FIBRA NO ENS MOUREM

NO ENS TOQUEU LA FIBRA, AQUÍ ENS PLANTEM.

NO AL DESALLOTJAMENT DEL CSOA LA FIBRA.

Dijous 27 de Març a les 12:30h judici, al Jutjat d'instrucció nº 6 de Mataró. Ens demanen una caució de 30.000 euros per poder-nos defensar. És que temen la nostra veu?

Manifestació, dissabte 29 de març 17h Plaça pintor Cusachs (La Fibra).

Fes alguna cosa, participa activament de les properes convocatòries, o encara millor, organitza alguna acció de suport per més petita que sigui.

Gràcies a totes.